

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Dødens Brud (August Blom, DK, 1912)

Nordisk Films Kompagni

Ns 869/a (pdf: p. 2–14)

Ns 869/b (pdf: p. 15-28)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

DET DANSKE FILMINSTITUT
GOTHERSGADE 55
DK-1123 COPENHAGEN K

TEL +45 3374 3400
DFI@DFI.DK
DFI.DK

CVR-NR. 56-85-83-18
EAN-NR. 5798 00 794085

D Ø D E N S B R U D .
Skuespil fra vore Dage.

Hovedpersonerne er: Tage Hennings, cand juris, Assistent i Ministeriet, 26 Aar.

Aase Beckert, hans Forlovede -----20 Aar

Frk. Helga, hendes Veninde

Enkeetatsraadinde Beckert, hendes Moder

Otto Beckert, Løge, Aases Fætter ----- 35 Aar

En Skøge

Madam Christensen, Husholderske hos Tage Hennings
60 Aar

Bryllupsgæster med flere.

I Billede

(Tage Hennings' Værelse)

(Forestiller Tage Hennings Ungkarlehjem, En smagfuld Dagligstue, i Baggrunden Dør ind til Soveværelset, til Højre Dør ud til Entreen)

Tage er i Færd med at klæde sig paa til Middag, han gaar fra og til Soveværelset, hvorfra han henter Flip, Slips o.s.v., han er i Manchetskjorte og Benklæder, han gør omhyggelig Toilette og stikker, da han er trukket i Kjole, en Blomst i Knaphullet. Han er glad og oprømt, mens han har klædt sig paa, har han lejlighedsvis taget et Fotografi, der staar paa Skrive-~~XXXXXX~~ bordet, i Haanden og betragter det med forelskede Blikke, det forestiller hans Forlovede, Aase. I Stuen staar flere Buketter fremme med Kort hængende ved, en ny Rejsekuffert staar fremme, do. en Kasse Cigarer o.s.v. det er Gaver, han har faaet i Anledning af, at det er hans Fødselsdag.

Madam Christensen kommer ind fra Døren til højre, hun melder, at Automobilen er der, hun ser fuld af Beundring paa Tage og mønstrer anerkendende Gaverne, saa tager hun Aases Fotografi frem, ja, hun er nu alligevel det bedste af det alt sammen. "Det har De Ret i, Md. Christensen", og Tage snurrer hende en Gang rundt paa Gulvet og gaar ud. Madam Christensen gaar ud med Chokoladekande og Kopper, der har staaet fremme.

II Billede

(Dagligstue hos Enkefru Beckert, Smagfuld og elegant)

I Stuen Dør i Baggrunden ind til Spisestuen, hvor Bordet staar dækket med 5 Kuverter, mange Blomster, endvidere Dør til venstre, (Aases Værelse) og til højre (til Entreen). Fru Beckert ses gennem den aabentstaaende Dør at gaa frem og tilbage og lægge sidste Haand paa Borddækningen sammen med en Stuepige, da Tage kommer ind fra Entreen, gaar hun ind i Dagligstuen og byder ham hjerteligt Velkommen, han kysser hende paa Haanden, hun kysser ham paa Panden og gratulerer ham til Fødselsdagen, hun henter frem et Halstørklæde, hun selv har strikket til ham, og forærer ham det, han takker og prøver det, gaar saa ud i Entreen med det. Fru Beckert ser fuld af Sympati efter sin smukke og livsfriske Svingerson. Tage ind igen, han spørger: "Hvor er Aase" Fru Beckert peger paa Døren ind til Aases Værelse.

Derinde, men sæt Dem ned, saa kommer Aase nok straks; men Tage gaar hen til Døren og banker paa, aabner saa Døren og gaar ind.

III Billede

(Aases Værelse, et nydeligt Ungpigeværelse med hvide Møbler, alt gør et lyst og jomfrueligt Indtryk)

Aase sidder foran sit Toiletbord i Færd med at fuldende sit Toilette, hun er i Underliv, men iøvrigt selskabsklædt. Da Tage kommer ind, udstøder hun ~~IKKIKKKKKKKKK~~ et lille forfærdet Hvin og kaster instinktmæssig et lille Tørklæde over Skuldre og Bryst, saa rejser hun sig og iler ham lykkelig og straalende i Møde, hun lægger Armene om hans Hals og trykker ham et Kys paa hans Mund, han omfavner hende og kysser hende atter. Hun siger: "gaa saa, jeg skal straks komme", men han vil ikke gaa, han vil hjælpe hende, hun sætter sig igen foran Spejlet. Han paatager sig en Kammerjomfrus Arbejde, lader, som han vil krølle hendes Haar med Krølleapparatet, pudrer hende lidt, og hun tjatter efter ham, nu skal han værsgo gaa, han sinker hende bare. Da hun er færdig med at fæste en Blomst i sit Haar, rejser hun sig og tager ham ved Haanden for at føre ham ud, men han stritter imod. Tørklædet glider fra hendes Skuldre, og han drager hende til sig og kysser hende paa Brystet. Hun viger først tilbage fra ham for hans Voldsomhed, men gemmer sig saa ind til ham. Hun sætter sig paa Divanen og vil trække ham ned til sig, men han lader sig glide ned paa Gulvet foran hende i knælende Stilling, han ser paa hende med brændende Blikke og beder hende om noget, (om hun allerede nu vil tilhøre ham) hun bliver varm i Blikket og ser fjernt frem for sig. Saa tager hun sig sammen, stryger ham gennem Haaret og kysser ham paa Panden men ryster paa Hovedet. "Nu maa vi være fornuftige". Hun rejser sig, tager sit Kjoleliv paa, og Tage hjælper hende med at knappe det; men baade han og hun er ude af Ligevægt, han dirrer paa Haanden. Da Aase er helt færdig, byder han hende sin Arm, og de gaar sammen hen mod Dagligstuen, men idet hun vil aabne Døren, griber han hende endnu engang i sin Arm og trykker hende til sig. Hun smiler af ham. "Nu skal du være fornuftig, saa gaar de ind i Dagligstuen."

IIII Billede

(Fru B. Dagligstue)

Aase og Tage kommer ind fra Sideværelset, de hilser paa Læge B., som imid-

lertid er kommen, det er en elegant blaseret Mand, som behandler Tage en Smule du haut en bas, hvorimod han er uhyre opmærksom imod Aase, han medbringer en stor Buket Blomster, som han giver ~~KAM~~ Aase, idet han siger, at han jo maa give dem til hende, da der jo er Fødselsdag i Huset, og han dog ikke godt kan give en Herre Blomster. Da han overrækker Blomsterne og Aase tager dem, griber han samtidig om hendes Haand og beholder den for længe trykket mellem sine. Kun Fru B. lægger Mærke dertil, hun ser ærgerlig paa det. Aase modtager hans Galanteri dels smigret, dels med en Smule Uvilje præget af, at hun føler sig usikker overfor hans Blaserthed og af, at hun egentlig ikke kan lide ham. Tilstede er endvidere Aases Veninde Frk. Helga, som overbringer Tage Blomster, idet hun gratulerer ham. hun har først omfavnet og kysset Aase, idet hun siger Goddag til hende, da hun derpaa siger Goddag til Tage, stikker han for Spøg Munden frem og breder Armene ud, , som ventede han den samme Hilsen, der er i det hele en frisk og ung Stemning over Situationerne, som kun brydes af Læge B's kolde satiriske Smil og Blaserthed. Fru B. gaar omkring som en smilende og elskværdig Værtinde, Stuepigen kommer ind og siger et Par Ord til Fru G. hvorpaa Stuepigen slaar Fløjdørene til Spisestuen op. Fru B. siger: "Ja, værsgo, vil Herrerne saa tage Damer til Bords. Otto B. skynder sig at byde Aase Armen, som hun, der ikke hurtigt nok kan klare Situationen, skuffet og lidt surmulende tager imod. Men saa redder Fru B. Stillingen ved at sige; " Nej, Otto, du skal have ^hHusets Frue til Bords". Halvt ærgerlig slipper O. Aase, hvorpaa Tage fører de to unge Piger ind til Bordet. Fru B. følger efter med B. paa hvem hun skænder lidt for hans Drilleri, det sker under en spøgende Form, men der er Alvor paa Bunden.

V Billede

(Fru B.s Spisestue)

Det er lidt ud paa Middagen, og Stemningen er animeret i det lille Selskab. Der bydes Kransekage rundt og tages Knallerter af Overflødighedshornet, der spilles Philippine, der spøges med Knallerternes Deviser og med deres øvrige Indhold, Papirshuer, Blæsedyr til at puste op, o.s.v. Der hilses og drikkes flittigt rundt, og stadig skænker D.B. bredfyldte Glas for Tage, mens han skænker Appolinaris for sig selv. Fru B. lægger engang afværgende Haanden paa O's Arm, da han atter har fyldt Tages Bæger, saa sætter hun en Siphon hen foran Tage, han smiler skælmsk og hilser paa sin Svigermor, hun

takker, og han rejser sig saa og gaar hen og drikker "Dus med hende" (De drikker med Armene krydsede ind i hinanden) O. kommer gentagne Gange - som tilfældig - til at gribe Aases Haand, hver Gang ser han stift paa hende, først ler hun drillende og afværgende af ham, men bliver derefter mere alvorlig afværgende mod hans Nærgaaenhed. Tage mærker intet hertil.

6 Billede.

(Dette Billede ^{for visning} (kan eventuelt) udelades)

Man ser under Bordpladen Benene af de ved Bordet siddende, O. nærmer sin Fod til Aases og stryger sig op af hendes Ben, hun flytter Foden fra ham, men hans Fod søger videre efter hendes.

7 Billede.

Aase er forbitret paa O. og beder Moderen hæve Taflet, hvorpaa hun byder Velbekomme, og de rejser sig. Man gaar fra Bordet, først gaar Tage med de to unge Piger, derpaa Fru B. med O.B. I Døren giver han sin Tante Haanden: "Tak for Mad", og han bliver staaende og stanger sine Tænder, mens hun gaar efter de andre. Aase ind igen fra Stuen ~~vred~~ Siden af, han vil gribe hendes Haand, men hun ser forbitret paa ham og siger: "Flab" og truer ham med sin Moder. Han sender hende et haanligt Smil: "Bagateller, skønne Kusine, lad være at spille smørpet", saa gaar de begge ind i Dagligstuen, hun stadig vred paa ham.

8 Billede.

Fru B's. Dagligstue.

De fire unge sidder ved Spillebordet og spiller Bridge. Stuepigen bringer Soda og Whisky til Herrerne og en lille Skaal Konfekt til Damerne. Fru B. stiller sig af og til hen og ser paa Spillet, hun gaar ud af Stuen, kommer ind igen beskæftiget med allehaande Smaating i Huset, atter hilser O.B. paa Tage og skænker paany megen Whisky i hans Glas. Tage protesterer først men da han jo er glad og efterhaanden meget oprømt, gør han ikke videre Vrøvl. Da det er O.B's Tur til "at sidde over" i Spillet, rejser han sig fra Spillebordet og gaar hen til Flygelet, hvor han sætter sig og klimprer med sin Finger. Under Kortspillet har ~~han~~ Tage grebet Aases Haand, som han kysser og beholder i sine Hænder et Øjeblik. Otto ser det og klimprer med sin Finger først "Det er saa ~~højligst~~ yndigt at følges ad og derpaa: "Stork, Stork Langeben, hvor var du saa længe?"

9. Billede

Opbrud fra Selskabet. Der siges Farvel, O. og Aases Veninde gaar ud sammen, Fru B. følger dem ud. Om Afskedstagen mellem Tage og Aase. Atter retter Tage en Bøn til Aase, stum men indtrængende og med brændende Blikke, men Aase virrer med Hovedet: "Nej, nu skal du være fornuftig". saa kysser Tage hende ømt og blidt paa Panden. (Ud)

9 Billede

Gadelivsbillede. Aften. Tage og O. kommer fra Selskabet hos Fru B. Tage som blusser en Smule følger B. hjem; udenfor O's Gadeport trykker de hinanden i Haanden og skilles; O. tager sin Gadedørsnøgle frem, tage slentrer langsomt videre. Lige som O. skal til ^{at} gaa ind, kommer der en flot Skøge gaaende, hun bliver staaende ud for O. og tiltaler ham. Han ryster paa Hovedet: "Nej Tak, Frøken, kommer der ikke". saa slaar der en Ide ned i ham "Kan De se den Herre der henne, ham skulde De forsøge dem hos!" Han peger efter Tage, Pigen iler efter Tage, indhenter ham og stikker bag fra sin Arm ind under Tages, han standser forbavset og frigør sig med et Udtryk præget af Lede fra hende, men pludselig synes han at skifte Sind, han tager hende brutalt i Armen, "ja, kom saa da med". Forinden har han vendt sig om og set efter, om nogen lagde Mærke til ham, men der er ingen, han ser ikke O. som har trukket sig tilbage ind i Porten og derfra har betragtet Scenen med et ondt Smil om Læben.

10 Billede.

(Tages Dagligstue)

Tage og Pigen kommer ind, Tage tænder Lys, og Pigen ser sig om i Værelset, mens Tage tager Vin og Glas frem. Pigen undersøger de paa Skrivebordet staaende Ting, tager en Blomst fra en af Buketterne og fæster den ved sit Bryst, tager saa Aases Fotografi frem fra dets Plads paa Skrivebordet og siger: "Nej, sikken en dejlig Pige, lille Far har!" Tage river brutalt Fotografiet fra hende og putter det ned i Skrivebordsskuffen. Pigen vil gøre ham god igen og lægger Armen om hans Hals for at kysse ham, men Tage vil ikke kysse hende og skubber hende først fra sig, saa griber han brutalt fat i hende, tager febrilsk hendes Boa og Hat af hende og hjælper hende af Overtøjet.

11. Billede

(Det unge Blod)

Aases Værelse. Aase ligger i Natdragt paa sin Divan, hvor hendes Natteleje er redt, paa Sengebordet ved Siden af brænder det elektriske Lys med en rød Skerm for. Aase ligger og læser en Roman, men den samler daarligt hendes Tanker, thi hvert Øjeblik lader hun Bogen synke og stirrer frem for sig. Saa rejser hun sig fra sit Leje og gaar hen og tager Tages Fotografi fra et Bord, hun kysser det og tager det med i Seng, stiller det saa paa Natbordet og ser atter ud for sig med et fjernt Blik, saa rejser hun sig atter fra Lejet og ser sig i Spejlet, hæver sin nøgne Arm i Vejret, som vilde hun omfavne nogen, giver sig saa til hurtigt at sno sit Haar op, i en lille Taske samler hun forskellige Toiletgenstande sammen, tager Strømper og Sko paa og ifører sig en lang Pels, som hænger fremme, hun lytter ved Døren ind til Dagligstuen, aabner den saa paa Klem, da hun ser der er mørkt, gaar hun hurtigt derind, over Hovedet har hun forinden bundet et Tørklæde.

12 Billede

(Gadebillede)

Aase ses hurtigt at gaa hen ad Gaden, hun halvt gaar, halvt løber, ængstelig ved at være alene paa Gaden paa dette Tidspunkt og ved det, hun har frygt. Hun tiltales af en Herre, er møder hende, men hun viger fra ham ind mod Husrækken uden at svare, han følger efter hende, men opgiver Sagen, da hun skynder sig mere endnu.

13. Billede.

Tages Værelse. Det er mørkt, dog kommer der noget Lys fra Gaden, saa at man tydelig skimter alt. Paa en Stol ligger Pigens Overtøj, Hat og Boa. Igennem Dørsprækken ser man, at der er Lys i Soveværelset. Døren fra Entreen gaar op, og Aase glider stille ind, hun bliver staaende et Øjeblik og drager Vejret efter at have gaaet saa hurtigt. Hun har et straalende lykkeligt Udtryk i Ansigtet, stolt over sin Beslutning om at give sig hen til Tage. Hun tænder det elektriske Lys og lister sig frem i Værelset, opdager i det samme Pigens Tøj, hun ser først forundret paa Tøjet og gaar hen imod det, forstaar saa, gaar hen imod Soveværelset, hører Stemmer derindefra, og bliver staaende som forstenet. Det er, som om noget gaar i Stykker i hende, hun griber for sig og synker sagte om paa en Stol for-

tvivlet til Døden. Hun faldet helt sammen men tager sig sammen. Pigens Boa stikker hun i sin Taske og vakler ud.

14. Billede.

Tages Dagligstue. Tage er i Slobrok, Pigen har taget sit Overtøj paa færdig til at gaa, de leder begge efter Pigens Boa, Tage er utaalmelig efter at blive af med hende. Hun finder den ikke, han stikker saa nogle Tikronesedler til hende og puffer hende ud af Døren. Et Øjeblik efter kommer Pigen ind igen, hun har ikke kunnet komme ud af Porten, den har været låst. Tage tager sit Nøglenippe frem og følger hende ud; straks efter kommer han ind igen, han gaar hen til Skrivebordet, tager Aases Billede ud. Han kysser det, ser paa det som om han beder om Forladelse, slukker Lyset og gaar ind i sit Soveværelse igen.

15. Billede

(Sorg)

Aases Værelse. Aase kommer ind, hendes Adfærd er underlig Søvnangeragtig, Døren til Dagligstuen glemmer hun at lukke. Hun affører sig Pelsen og sætter sig hen til Kaminen og stirrer ind i Ilden som fortabt i fjerme uvirkelige Tanker. Hun gaar hen til Bordet og tager 3 Fotografier, de to river hun midt over, Stumperne kaster hun ind i den brændende Ild. Fra en Skuffe tager hun en Pakke Breve frem sammenbunden med en Sløjfe, hun koser dem og kaster dem et efter et i Ilden uden at læse dem, saa kommer hun til at se i et af dem, læser mere og mere, saa brister hun i Graad. I det samme er Fru B. kommet ind ad Døren uden at Aase ser hende, hun er i Natdragt. Hun ser forbavset paa Aases Sorg og gør et Skridt frem mod hende, hun springer og gemmer som et lille Barn Hovedet ved Moderens Bryst, Moderen klapper hende beroligende paa Hovedet og spørger: "Hvad er der dog i Vejen"? Hun sætter sig foran Ilden, og med Hovedet i Moderens Skød fortæller Aase alt. Moderen bliver dybt bedrøvet og søger at grøste hende, men Aase begynder atter at kaste Brevene paa Ilden. Saa tager Aase ogsaa det 3. Fotografi og vil kaste det i Ilden, men Moderen søger at standse hende deri. Aase gør det dog, heftig og forbitret over hvad der er gjort imod hende, mellem hende og Tage er alt forbi. Et Øjeblik ser Moder og Datter stirrende ind i Ilden fortabt i Tanker over Livet.

16. Billede.

(Dagen efter)

Fru B's Dagligstue, hvor Fru B. sidder og strikker. Tage kommer ind forceret munter, men studser og bliver alvorlig, da han ser Svigermoderens dybe Alvor. Han spørger: "Hvad er der i Vejen, hvor er Aase?" Og Fru B. gaar hen og aabner Døren ind til Datterens Værelse og kalder paa Aase. Aase kommer ind, i Haanden har hun sin lille Taske. Moderen gaar ind i Spisestuen og lader de unge være alene. Tage vil gribe Aases Haand, men han farer tilbage fra hende, hun spørger: "Ved du, hvad du har gjort mig?" Han spørger forundret: "Men anende en Ulykke" hvad mener du dog? Langsomt lukker Aase sin Taske op og tager Boaan frem, hun lægger den paa en Stol og peger paa den: "Jeg kom til dig i Nat, men der var en anden Kvinde hos dig, giv hende hendes Boa igen". Tage gaar hen mod hende og falder paa Knæ for hende: "Aase, hør mig.. Men Aase ser koldt paa ham: "Slyngel, gaa", hun peger paa Døren. Tage vakler ud af Døren. Da han er ude, falder Aase hulkende sammen paa en Stol, da Tage smækker Døren i efter sig, kommer Moderen stilfærdig ind fra Spisestuen, hun tager Aases ~~EXXX~~ Hoved i sine Hænder ser hende ind i de taarevadede Øjne og kysser hende ømt og varsomt.

17. Billede.

(Et halvt Aar senere)

af fru Langellin.
Gadescene. En Del Mennesker promenerer op og ned. Blandt de spadserende kommer fra den ene Side Tage med en Dokumentmappe under Armen, han gaar hurtigt, hans Skikkelse er noget hærget af Sorg, imod ham kommer bl. a. Aase og Otto Beckert Arm i Arm, da Aase opdager Tage, giver hun sig til at tale forceret livlig til sin ledsager og ser ham forceret straalende op i Ansigtet. Tage lægger ikke Mærke til dem, før de er omtrent ud for hinanden, da han ser dem Arm i Arm, farer der som et Stik igennem ham, og han bliver uvilkaarlig staaende et Secund, saa ser han til den anden Side og gaar forbi dem. O.B. gør en haanende Bevægelse efter ham overfor Aase, men den falder i daarlig Jord, hendes Ansigt er koldt og ligegyldigt, en Smule irriteret, hvorimod O.B. ser meget forelsket ud.

18. Billede

(Tre Maaneder efter)

Tages Dagligstue. Han sidder ved sit Skrivebord bøjet over Arbejdet, han

hans hele Ydre er modnet af Sorg. Gang paa Gang lader han Arbejdet hvile og stirrer frem for sig. Madam Christensen kommer ind med hans Eftermiddagskaffe, som hun skænker op ~~for~~ for ham. Paa Bakken ligger en Avis, som han tager og giver sig til at kigge i. Md. Chr. ud. Man ser, at tage pludselig farer sammen ved noget, han har læst. Han stirrer paa Bogstaverne, som vilde han ikke tro sine egne Øjne.

19. Billede.

Politikens Forside ses. I Rubrikken "fra Dag til Dag" læses:

I Dag vies i Frue Kirke Frk. Aase Beckert, Datter af Etatsraadinde Beckert til Læge Otto Beckert. Middag paa Skydebanen.

20. Billede

Som 18. Tage sidder med Avisen knuget i Haanden. Han lægger Hovedet ned i sin Arm og brister i Graad. Han tager en lille Flaske med Gift frem og sidder og stirrer paa den, men saa tager han sig sammen, man ser, at en underlig Tanke pludselig griber ham. Han tager et Kort frem og skriver.

Indføjet skriv
 "Den tungeste Dag i mit Liv, Aase, i Dag gifter du dig paa Trods, for kun vi to elsker hinanden. Kunde min Længsel tvinge dig til mig"

Saa ringef han paa sin Telefon, og mens han ~~ringef~~ telefonerer, ser man samtidig et ~~svagt~~ Billede af en Blomsterhandlerbutik, hvor Ekspeditricen tager imod Tages Besked. Hun taler i Telefonen og vender saa Hovedet fra Telefonen og kaster et mønstrende Blik om sig paa de forskellige Blomster. Hun fæster Blikket paa et stort Glas med Kalaer og vender sig atter mod Telefonen, han kan godt faa de bestilte Blomster. Tage ringer af og giver sig til at gaa op og ned ad Gulvet, febrilsk og ude af sig.

I dette Billede ses de forskellige Blomster + Potter ved Høllarende, specielt ses Kalaerne ved Svagt forvilde.

21. Billede.

Bryllupsgildet.

Selskabet paa Skydebanen. Det er umiddelbart efter, at Ballet er begyndt. Aase er netop færdig med at danse med sin Ægtefælle. Han ser uhyre forelsket paa Aase, men Aase besvarer hans Tilnærmelser med Kølighed og hun ser blaseret paa ham. Lige da O.B. har bukket for hende og engageret en anden til en Runddans. bukker en anden Kavalier for hende, men i det samme kommer hendes Moder og giver hende en Besked, hvorpaa Aase hurtigt fjerner sig.

22. Billede.

Skydebanens Vestibule. I Vestibulen staar et Forretningsbud med en stor Buket i Papir. Budet spørger, om det er Fru Løge Beckert selv, og da hun lidt utaalmodigt svarer : "ja", beder han undskyldte, men han skulde overrække hende personlig Buketten. Saa overrækker han Aase Buketten, hun modtager den af Budet, som derpaa gaar. Halvt ligegyldigt tager Aase Papiret af Blomsterne, som er Tages Buket Kalaer, hun synes, de er smukke, men først da hun ser Haandskriften paa Kortet, gribes hun af Interesse. I det samme kommer O.B. ud efter hende, han ser Blomsterne og siger: "nej, hvor de er kønne", hvem er de fra". Hun gemmer hastig Kortet til Side og giver ham et ligegyldigt Svar. Da han byder hende Armen for at føre hende tilbage til Balsalen, beder hun ham gaa alene tilbage, hun skal komme straks. Saa snart han er gaaet, river hun Konvoluten op og læser: "

Den tungeste Dag i mit Liv.

Aase, i Dag gifter Du Dig paa Trods, for kun vi to elsker hinanden.
Kunde min Længsel tvinge Dig til mig.

evigt Din, Tage. "

Aase synker om paa en Stol, hun kæmper et Øjeblik med sig selv, ser paa sit Ur, griber noget Øvertøj, som hun ifører sig, og skynder sig med Buketten i Haanden, ud.

23. Billede.

Det bødes der for--.

Tages Værelse. Tage gaar hvileløs op og ned, op og ned ad Gulvet. han tager en Flaske Champagne frem og to Glas og gaar hen og lukker Døren til Entreen op. Saa lytter han ved Entreedøren, gaar derfra hen til Vinduet og stirrer ud. Tilbage, ryster paa Hovedet: Galmandsværk, at tro, at hun kommer. Han tager hendes Billede frem fra Skrivebordsskuffen og stirrer be-
drøvet paa det, mens han sidder og ser paa Billedet, kommer Aase ind ad den aabentstaaende Dør uden at han ser hende. Hun gaar hen mod ham med et haardt og koldt Udtryk i Ansigtet og rækker Blomsterne ud mod ham: "Værsgo, der er Deres Blomster, dem ønsker jeg ikke, ["] ^{Springer af sig} men han ser paa hende med et ^{hvis holdt sig haard og fjendelig og oprindelig, og han lyser ud paa en Stol og gemmer hende} sorgfuldt Blik og strækker Armene ud mod hende, saa brister alt det kunst-
lede for hende, og hun lægger Blomsterne fra sig, farer hen og slynger Ar-
mene om hans Hals og kysser ham ^{dybt} lidenskabeligt. Han holder hende ud fra sig, ser paa hende med et roligt og lykkeligt Blik, drager hende til sig

og tager forsigtigt hendes Myrtekrans og Slør af hende. Hun ser ømt paa ham og hjælper ham, da han ikke rigtig kan komme afsted med det. Han kysser hende lidenskabeligt, hender guldde hender Kyss.

24 Billede.

Tage og Aase kommer omslyngende hinanden ind fra Soveværelset, hvis Dør bliver staaende aaben. Han er fuldt paaklædt, Tage ligesaa, kun har han ikke Slips og Flip paa.

Aase tager sit Slør og ^{myrtekransen} Morgenkraven paa, Tage er meget alvorlig, Aase ser paa sit Ur og farer sammen: Er Klokken saa mange; og hun græder og smiler i Lykke paa samme Tid til Tage; da hun lægger Aarmen om hans Hals og siger ham Farvel, drager han hende ned paa sit Skød: Aase, Du kan ikke gaa fra mig nu, husk til din Mand. Hun dirrer af Graad og gemmer sig ind til ham: Hvad skal jeg gøre? Han tager en Giftflaske frem og viser hende den og spørger: Skal vi to B retage den store Rejse sammen, Hun kysser ham: Ja, Tage, vi to. Saa holder han noget af Giftflasken i hvert af de to Champagneglas, som staar fremme, tager Proppen af Champagneflasken og skænker i Glassene. Han sætter sig, tager hende paa Skødet og de sætter hver sit Glas til Munden. Hun er rolig og bestemt paa Grund af hans Ro og Fæsthed. Han drikker først, og i det samme vil hun til at drikke, men hun farer forfærdet sammen, da han taber Glasset af Haanden og falder dsende tilbage. Hun farer op og sætter Glasset fra sig og griber ham for at støtte ham. Det er, som vender Livet tilbage i ham, han rejser sig halvt og strækker Armene ud mod hende, og hans Øjne lyser endnu engang op imod hendes. Saa falder han om, død. Hun ser forfærdet paa ham, griber sit Tøj og styrter ud.

25 Billede.

^{et Rabineri; i Baggrunden aaleen ses i ind til Balsalen, hvor Bertens netop}
Paa Skydebanen, ^{hvor der} imellem to Dødre ^{serveres} Forfriskninger ved et langt Bord for Bryllupsgæsterne. Der er høj Stemning blandt Gæsterne, ^{Ind fra Balsalen kommer} Otto B. gaar omkring og skaaler med forskellige, ^{Hans Lide efter Aase;} han nipper dog kun til Glasset. Hans Ansigt har et bekymret Udtryk, som han dog søger at beherske, for at Gæsterne intet skal mærke. ^{i det samme øjeblik} Da Fru B. kommer gaaende, ^{ind} lægger han sin Uro for Dagen og ^{og sin Aase, naar} siger: Ved Du dog ikke, hvor Aase er? Men Fru B. ryster paa Hovedet, ogsaa hun er urolig, hun kan ikke forstaa det, men nu ^{skal hun gaa} og underholde Gæsterne for at disse intet skal mærke. Hun gaar, ^{fra Bortset til venstre, som hun er ind til Næste Sal} Straks efter kommer Aase ind; hun ser oprevet og forfærdet ud.

og gæsterne hende kærligt i Rommen

O.B. faar straks Øje paa hende og iler hende imøde: Hvad er der dog i Vejen, og hvor har Du været? Hun foregiver stærk Hovedpine, og siger: Lad dig bare ikke mærke med noget, det gaar nok over. Men skaf mig et Glas Vin. Han iler ^{ind i Balsalen} hen til Buffet'en og henter et Glas Vin, hun følger ham på Blikket, men idet han har hentet Vin, og vil gaa tilbage med den til hende, ser hun for sig i et svagt Billede, omtrent ved Siden af O.B. - Tage i den Stilling, han havde umiddelbart før sin Død, da han strakte Armene ud efter hende. Hun udstøder et lille Skrig og skal til at segne om, da hun tager sig sammen og stiller sig op mod Væggen. Nogle ^{af Gæsterne, som i udslettet er kommet til} omkringstaaende af Gæsterne spørger deltagende til hende: er hun syg? Hun tvinger sig til at smile: Aa, kun Varmen, tror jeg. Hun tørrer sig over Panden. O.B. Kommer med Vinen, som hun begærlig drikker. En Herre kommer ind og klapper op til Dans paany, og Parrene begiver sig afsted ind i Dansesalen. O.B. bukker for Aase, og hun tvinger sig til at se venligt paa ham, men hun ryster som i Feber, da hun tager hans Arm. Han ser angstelig paa hende, de begynder at gaa, hun lidt roligere, men hun ser da umiddelbart foran sig, i Døren ind til Balsalen Tage. Forfærdet strækker hun Armene frem for sig som for at dække sig mod Synet, og atter spørger O.B.: Men hvad er der dog, Aase? Aa, lidt Nervøsitet, slaar hun det hen, men lad mig si dde her et Øjeblik, og gaa ind og dans, jeg skal straks komme. Han siger nej, han vil ikke gaa fra hende, men giver dog efter for hendes indtrængende Bønner. Hun sidder paa en Stol og ryster forfærdet og fortvivlet paa Hovedet. ~~Atter ser hun Tage som før, men denne Gang dog mere som kaldende paa hende. Hun rejser sig, halvt~~ ^{gaar søvndrødig, med lidende Bænk over Guld} ~~blindet og halvt som hypnotiseret og gaar hen imod Synet og ud af Døren til Vestibulen. I det samme kommer O.B. tilbage fra Balsalen for at se til hende, han ser hende gaa ud af Døren og gaar efter hende.~~

26 billede.

Trappen udenfor Indgangen til Skydebanen, der holder flere Automobiler,

Aase kommer ud i sin Brudedragt, hun kalder paa en Bil, og giver Chaufføren Besked og skynder sig op i Bilen, som hurtigt kører afsted. Idet samme kommer O.B. ilsomt ud af Skydebanens Indgang,

ham ~~KUKUKUKUKU~~ raaber efter Bilen, men kalder, da denne ikke standser, ad en anden Bil, han giver Chaufføren Besked om at køre efter den forrige Bil, og kører afsted, Idet samme viser Statsraadinden og flere af Gæsterne sig i Døren, de tror, at ogsaa Aase er i den sidste Bil og kaster en Tøffel og Risengryn efter Bilen, idet de raaber Hurra efter det formentlig bortdragende Brudepar.

27 Billede.

(Fikst) ~~Otto Bech ser sin Hustrus Buket og gætter sig til det passerende.)~~
Tages Værelse.

Tage ligger død paa Gulvet, det elektriske Lys er tændt. Sceneriet er som før. Aase ind fra Entredøren, hun gaar hen til Tage og bøjer sig over ham og kysser ham paa Panden. Hun gaar gennem den til Sovekammeret aabentstaaende Dør og henter en Hovedpude hun kommer ind igen med den, kysser den og lægger et Øjeblik søf Hovedet paa den. Saa bøjer hun sig atter over Tage, løfter hans Hoved i Vejret og lægger Hovedpuden ind under det.

Idet hun bøjer sig ned over Tage, er O.B. kommen ind, uden at hun har mærket det. Han bliver staaende som forstenet og iagttager hende. Han opdager Kalabuketten, og ved, at hun altsaa har været der engang før, forstaar eller gætter sig til, hvad der er passeret. Aase rejser sig op, og griber Champagneglasset og fører det til sine Læber. Idet samme opdager hun O.B., hun ser paa ham med et Blik fuldt af Sorg og drikker.

Idet samme styrter hun om, Otto farer frem og støtter hende, da han forstaar, at det er Gift, hun har taget, farer han til Telefonen og telefonerer ^{efter Hjælp.} (til Falchs Redningskorps.) Straks efter løber han tilbage til hende, føler paa hendes Puls, lytter til hendes Hjerter, og begynder at løsne hendes Klæder.

Han faar saa Øje paa Giftflasken, lugter til den og forstaar, at der intet er at gøre. Med den Gift kan intet hjælpe. Han lægger varsomt hendes Hoved paa Puden ved Siden af Tage, og tager Kalablomsterne fra Bordet og lægger paa hendes Bryst.

Idet samme kommer 2 Mand fra Falchs Redningskorps ilende ind i Stuen. Otto gør Korsets Tegn: Hun er død.

D Ø D E N S B R U D.

Hovedpersonerne er:

Tage Hennings, cand. jur., Assistent i Ministeriet,	26 Aar
Aase Beckert ^m , hans Forlovede	20 Aar
Frk. Helga, hendes Veninde	
Enkeetatsraadsinde Beckert, hendes Moder,	
Otto Beckert, Læge, Aases Fætter	35 Aar
Madam Christensen, Husholderske hos Tage H.	60 Aar
Bryllupsgæster m. fl.	

1 Billede.

Tage Hennings Fødselsdag. Forestiller Tage Hennings Ungkarlehjem. En smagfuld Dagligstue, i Baggrunden Dør ind til Soveværelset, til højre Dør ud til Entreen.

Tage er i Færd med at klæde sig paa til Middag, han gaar fra og til Soveværelset, hvorfra han henter Flip, Slips o.s.v., han er i Manchetskjorte og Benklæder, han gør omhyggeligt Toilette og stikker, da han er trukket i Kjole, en Blomst i Knaphullet, Han er glad og oprømt, mens han har klædt sig paa, har han lejlighedsvis taget et Fotografi, der staar paa Skrivebordet, i

Haanden og betragtet det med forelskede Blikke. Det forestiller hans Forlovede, Aase. I Stuen staar flere Buketter fremme med Kort hængende ved, en ny Rejsekuffert staar fremme, do. en Kasse Cigarer o. s. v., det er Gaver, han har faaet i Anledning af, at det er hans Fødselsdag.

Madam Christensen kommer ind fra Døren til højre, hun melder, at Automobilten er der, hun ser fuld af Beundring paa Tage og mønstret anerkendende Gaverne, saa tager hun Aases Fotografi frem, ja, hun er nu alligevel det bedste af det alt sammen. Det har De Ret i, Madam Christensen, og Tage snurrer hende en Gang rundt paa Gulvet og gaar ud.

Madam Christensen gaar ud med Chokoladekande og Kopper, der har staaet fremme.

2 Billede.

Dagligstue hos Enkefru Beckert. Smagfuld og elegant. I Stuen Dør i Baggrunden ind til Spisestuen, hvor Bordet staar

dækket med 5 Kuverter, mange Blomster, endvidere Dør til venstre (Aases Værelse), og til højre til Entreen. Fru Beckert ses gennem den aabentstaaende Dør at gaa frem og tilbage og lægge sidste Haand paa Berddækningen sammen med en Stuepige, da Tage kommer ind fra Entreen, gaar hun ind i Dagligstuen og byder ham hjerteligt velkommen, han kysser hende paa Haansen, hun kysser ham paa Panden og gratulerer ham til Fødselsdagen, hun henter frem et Halstør klæde, hun selv har strikket til ham, og forærer ham det, han takker og prøver det, gaar saa ud i Entreen med det. Fru Beckert ser fuld af Sympati efter sin smukke og livsfriske Svigersøn. Tage ind igen, han spørger, hvor er Aase. Fru Beckert peger paa Døren ind til Aases Værelse. Derinde, men sæt Dem ned, saa kommer Aase nok straks; men Tage gaar hen til Døren og banker paa, aabner saa Døren og gaar ind.

III.

Aases Værelse, et nydeligt Ungpigeværelse med hvide Møbler, alt gør et lyst og jomfrueligt Indtryk.

Aase sidder foran sit Toiletbord i Færd med at fuldende sit Toilette, hun er i Underliv, men øvrigt selskabsklædt. Da Tage kommer ind, udstøder hun et lille forfærdet Hvin og kaster instinktmæssigt et lille Tørklæde over Skuldre og Bryst, saa rejser hun sig og iler ham lykkelig og straalende i Møde, hun lægger Armene om hans Hals og trykker ham et Kys paa hans Mund, han omfavner hende og kysser hende atter. Hun siger: gaa saa, jeg skal straks komme, men han vil ikke gaa, han vil hjælpe hende, hun sætter sig igen foran Spejlet. Han paatager sig en Kammerjomfrues Arbejde lader, som han vil krølle hendes Haar med Krølleapparatet, pudrer hende lidt, og hun tjatter efter ham. Nu skal han værsgo' gaa, han sinker hende bare. Da hun er færdig med at fæste en Blomst i sit Haar, rejser hun sig og tager ham ved Haanden for at føre ham ud, men han stritter imod. Tørklædet glider fra hendes Skuldre, og han drager hende til sig og kysser hende paa Brystet. Hun viger først tilbage fra ham for hans Voldsomhed, men gemmer sig saa ind til ham. Hun sætter sig paa Divanen og vil trække ham ned til sig, men han lader sig glide ned paa Gulvet fran hende i knælende Stilling, han ser paa hende med brændende Blikke og beder hende om noget (om hun allerede nu vil tilkæmpe ham) hun bliver varm i

Blikket og ser fjernt frem for sig. Saa tager hun sig sammen, stryger ham gennem Haaret og kysser ham paa Panden, men ryster paa Hovedet. Nu maa vi være fornuftige. Hun rejser sig, tager sit Kjøleliv paa, og Tage hjælper hende med at knappe det; men baade han og hun er ude af Ligevægt, han dirrer paa Haanden. Da Aase er helt færdig, byder han hende sin Arm, og de gaar sammen hen mod Dagligstuen, men idet hun vil aabne Døren, griber han hende endnu engang i sin Arm og trykker hende til sig. Hun smiler af ham. Nu skal du være fornuftig, saa gaar de ind i Dagligstuen.

IV.

Fru B.'s Dagligstue.

Aase og Tage kommer ind fra Sideværelset, de hilser paa Læge B., som imidlertid er kommen, det er en elegant blaseret Mand, som behandler Tage en Smule du haut en bas, hvorimod han er uhyre opmærksom imod Aase, han medbringer en stor Buket Blomster, som han giver Aase, idet han siger, at han jo maa give dem til hende, da der jo er Fødselsdag i Huset, og han dog ikke godt kan give dem til en Herre. Da han overrækker Blomsterne og Aase tager dem, griber han samtidig om hendes Haand og beholder den for længe trykket mellem sine. Kun Fru B. lægger Mærke til det, hun ser ægerlig paa det. Aase modtager hans Galanteri dels smigret, dels med en Smule Uvilje præget af, at hun føler sig usikker overfor hans Blaserthed og af, at hun egentlig ikke kan lide ham. Tilstede er endvidere Aases Veninde Frk. Helga, som overbringer Tage Blomster, XX idet hun gratulerer ham. Hun har først omfavnet og kysset Aase, idet hun siger Goddag til hende, da hun derpaa siger Goddag til Tage, stikker han for Spøg Munden frem og breder Armene ud, som ventede han den samme Hilsen, der er i det hele en frisk og ung Stemning over Situationen, som kun brydes af Læge B.'s kolde satiriske Smil og Blaserthed. Fru B. gaar omkring som en smilende og elskverdig Værtinde. Stuepigen kommer ind og siger et Par Ord til Fru B., hvorpaa Stuepigen slaar Fløjdørene til Spisestuen op. Fru B. siger: Ja, værsgo', vil Herrerne saa tage Damer til Bords. Otto B. skynder sig at byde Aase Armen, som hun, der ikke hurtig nok kan klare Situationen, skuffet og lidt surmulende jager imod. Men saa redder Fru B. Stillingen ved at sige: Nej, Otto, du skal have Husets Frue til Bords. Halvt ærgerlig

HM slipper O. Aase, hvorpaa Tage fører de to unge Piger ind til Bordet. Fru B. følger efter med B., paa hvem hun skænder lidt for hans Dristighed, det sker under en spøgende Form, men der er Alver paa Bunden.

5 Billede.

Fru B.'s Spisestue.

Det er lidt ud paa Middagen, og Stemningen er animeret i det lille Selskab. Der bydes Kransekage rundt og tages Knallerter af Overflødighedshornet, der spilles Philippine, der spøges med Knallerternes Deviser og med deres øvrige Indhold, Papirshuer, Blæsedyr til at puste op o. s. v. Der hilses og drikkes flittigt rundt, og stadig skænker O.B. bredfyldte Glas for Tage, mens han skænker Apolinaris for sig selv. Fru B. lægger engang afværgende Haanden paa Ottos Arm, da han atter har fyldt Tages Bæger, saa sætter hun en Siphon hen foran Tage, han smiler skælmisk og hilser paa sin Svigermor, hun takker og han rejser sig saa og gaar hen og drikker "Dus med hende". De drikker med Armene krydsede ind i hinanden. Otto kommer gentagne Gange, som tilfældig, til at gribe Aases Haand, hver Gang ser han stift paa hende, først ler hun drillende og afværgende af ham, men bliver derefter mere alvorlig afværgende mod hans Nærgaahed. Tage mærker intet hertil.

6 Billede.

(Dette Billede bør vistnok udelades)

Man ser under Bordpladen Benene af de ved Bordet siddende. O. nærmer sin Fod til Aases og stryger sig op af hendes Ben, hun flytter Foden fra ham, men hans Fod søger videre efter hendes.

7 Billede.

Aase er forbitret paa O. og beder Moderen hæve Taflet, hvorpaa hun byder Velbekomme, og de rejser sig. Man gaar fra Bordet, først gaar Tage med de to unge Piger, derpaa Fru B. med O.B. I Døren giver han sin Tante Haanden: Tak for Mad, og han bliver staaende og stanger sine Tænder, mens hun gaar efter de andre. Aase ind igen fra Stuen ved Siden af, han vil gribe hendes Haand, men hun ser forbitret paa ham og siger: Flab, og truer ham med sin Moder. Han sender hende et haanligt Smil: : Bagateller, skønne Kusine, lad være at spille sammen med ham.

hun stadig vred paa ham.

8 Billede.

Fru B.'s Dagligstue.

De fire unge sidder ved Spillebordet og spiller Bridge. Stuepigen bringer Soda og Whisky til Herrerne og en lille Skaal Konfekt til Damerne. Fru B. stiller sig af og til hen og ser paa Spillet, hun gaar ud af Stuen, kommer ind igen beskæftiget med allehaande Smøring o Huset, atter hilser O.B. paa Tage og skænker paany megen Whisky i hans Glas. Tage protesterer først, men da han jo er glad og efterhaanden meget oprømt, gør han ikke videre Vrøvl. Da det er O.B.'s Tår til at sidde over i Spillet, rejser han sig fra Spillebordet og gaar hen til Flygelet, hvor han sætter sig og klimprer med sin Finger. Under Kortspillet har Tage grebet Aases Haand, som han kysser og beholder i sine Hænder et Øjeblik. Otto ser det og klimprer med sin Finger først "Det er saa yndigt at følges ad" og derpaa "Stork, Stork Langeben, hvor var du saa længe"

9 Billede.

Opbrud fra Selskabet. Der siges Farvel. O. og Aases Veninde gaar ud sammen. Fru B. følger dem ud. Øm Afskedtagen mellem Tage og Aase. Atter retter Tage en Bøn til Aase, stum men indtrængende og med brændende Blikke, men Aase virrer med Hovedet: Nej, nu skal du være fornuftig. Saa kysser Tage hende sømt og blidt paa Panden (Ud).

9a. Billede.

Gadelivsbillede. Aften. Tage og Otto kommer fra Selskabet hos Fru B. Tage som hlusser en Smule følger O. hjem. udenfor O.'s Gadeport trykker de hinanden i Haanden og skilles; O. tager sin Gadedrænggle frem, Tage slentrer langsomt videre. Lige som O. skal til at gaa ind, kommer der en flot Skøge gaaende, hun bliver staaende ud for O., og tiltaler ham. Han ryster paa Hovedet: Nej, Tak, kommer der ikke. Saa slaar der en Ide ned i ham. Kan De se den Herrer derhenne, han skulde De forsøge dem hos. Han peger efter Tage. Pigen iler efter Tage, indhenter ham og stikker bag fra sin Arm ind under Tages, han standser forbavset og frigør sig med et Udtryk præget af Lede for hende, men pludselig synes

~~skænktes og inden han havde været i Armen, saa han en anden, der kom ind i~~

at skifte Sind, han tager hende brutalt i Armen. Ja, kom saa da med. Forinden har han vendt sig om og set efter, om nogen lagde Mærke til ham, men der er inge, han ser ikke O., som har trukket sig tilbage i Porten og derfra har betragtet Scenen med et ondt Smil om Læben.

10 Billede.

Tages Dagligstue.

Tage og Pigen kommer ind, Tage tænder Lys, og Pigen ser sig om i Værelset, mens Tage tager Vin og Glas frem. Pigen undersøger de paa Skrivebordet staaende Ting, tager en Blomst fra en af Buketterne og fæster den ved sit Bryst, tager saa Aases Fotografi frem fra dets Plads ved Skrivebordet og siger: Nej, sikken en dejlig Hige, lille Far har. Tage river det NM brutalt fra hende og putter det ned i Skrivebordsskuffen. Pigen vil gøre ham god igen og lægger Armen om hans Hals for at kysse ham, men Tage vil ikke kysse hende og skubber hende først fra sig, saa griber han brutalt fat i hende, tager febrilsk hendes Boa og Hat af hende og hjælper hende af Overtøjet.

11 Billede.

Det unge Blod.

Aases Værelse. Aase ligger i Natdragt paa sin Divan, hvor hendes Nattelejer er redt, paa Sengebordet ved Siden af brænder det elektriske Lys med en rød Skærm for. Aase ligger og læser en Roman, men den samler daarligt hendes Tanker, thi hvert Øjeblik klader hun Bogen sybke og stirrer frem for sig. Saa rejser hun sig fra sit Leje og gaar hen og tager Tages Fotografi fra et Bord, hun kysser det og tager det med i Seng, stiller det saa paa Natbordet og ser atter ud for sig med et fjernt Blik, saa rejser hun sig atter fra Lejet og ser sig i Spejlet, hæver sin nøgne Arm i Vejret, som vilde hun omfavne nogen, giver sig saa til hurtigt at sno sit Haar op, i en lille Taske samler hun forskellige Toiletgenstande, sænken, tager Strømper og Eko paa og ifører sig en lang Pels, som hænger fremme, hun lytter ved Døren ind til Dagligstuen, aabner den saa paa Klem, da hun ser, der er mørkt, gaar hun hurtigt derind, over Hovedet har hun forinden bundet et Tøklæde.

12 Billede.

Gadelivsbillede.

Aase ses hurtigt at gaa hen ad Gaden, hun halvt gaar, halvt løber, angstelig ved at være alene paa Gaden paa dette Tidspunkt og ved det, hun har for. Hun tiltales af en Herre, der møder hende, men hun viger fra ham ind mod Huserækken uden at svare, han følger efter hende, men opgiver Sagen, da hun skynder sig mere endnu.

13 Billede.

Tages Værelse. Det er mørkt, dog kommer der noget Lys fra Gaden, saa at man tydelig skimter alt. Paa en Stol ligger Pigens Overtøj Hat og Boa. Igennem Dørsprækken ser man, at der er Lys i Soveværelset. Døren fra Entreen gaar op, og Aase glider stille ind, hun bliver staaende et Øjeblik og drager Vejret efter at have gaaet saa hurtigt. Hun har et straalende lykkeligt Udtryk i Ansigtet, stolt over sin Beslutning om at give sig hen til Tage. Hun tænder det elektriske Lys og lister sig frem i Værelset, opdager i det samme Pigens Tøj, hun ser først forundret paa Tøjet og gaar hen imod det, forstaar saa, gaar hen imod Soveværelset, hører Stemmer derindefra, og bliver staaende som forstenet. Det er, som om noget gaar i Stykker i hende, hun griber for sig og synker sagte om paa en Stol fortvivlet til Døden. Hun falder helt sammen, men tager sig sammen. Pigens Boa stikker hun i sin Taske og vakler ud.

14 Billede.

Tages Dagligstue. Tage er i Glo Krok. Pigen har taget sit Overtøj paa, færdig til at gaa, de leder begge efter Pigens Boa. Tage er utaalmodig efter at blive af med hende. Hun finder den ikke, han stikker saa nogle Tåkronesedler til hende og puffer hende ud af Døren. Et Øjeblik efter kommer Pigen ind igen, hun har ~~gik~~ ikke kunnet komme ud af Porten, den har været låst. Tage tager sit Nøglenippe frem og følger hende ud; straks efter kommer han ind igen, han gaar hen til Skrivebordet, tager Aases Billede ud. Han kysser det, ser paa det som om han beder om Forladelse, slukket Lyset og gaar ind i sit Soveværelse igen.

15 Billede.

Sorg. Aases Værelse. Aase kommer ind, hendes Adfærd er underlig søvngængeragtigt. Døren til Dagligstuen glemmer hun at lukke.

Hun affører sig Pelsen og sætter sig hen til Kaminen og stirrer ind i Ilden som fortabt i fjerne uvirkelige Tanker. Hun gaar hen til Bordet og tager 3 Fotografier, de to river hun midt over, Stumperne kaster hun ind i den brændende Ild. Fra en Skuffe tager hun en Pakke Breve frem sammenbunden med en Sløjfe, hun kysser dem og kaster dem et efter et i Ilden uden at læse dem, saa kommer hun til at se i et af dem, læser mere og mere, saa brister hun i Graad. I det samme er Fru B. kommet ind ad Døren uden at Aase ser hende, hun er i Natdragt. Hun ser forbavset paa Aases Sorg og gør et Skridt frem mod hende, hun springer op og gemmer som et lille Barn Hovedet ved Moderens Bryst, Moderen klapper hende beroligende paa Hovedet og spørger: Hvad er der dog i Vejen. Hun sætter sig foran Ilden, og med Hovedet i Moderens Skød fortæller Aase alt. Moderen bliver dybt bedrøvet og søger at trøste hende, men Aase begynder atter at kaste Brevene paa Ilden. Saa tager Aase ogsaa det 3' Fotografi og vil kaste det i Ilden, men Moderen søger at standse hende deri. Aase gør det dog, heftigt og forbitret over, hvad der er gjort imod hende, mellem hende og Tage er alt forbi. Et Øjeblik ser Moder og Datter stirrende ind i Ilden fortabt i Tankerne over Livet.

16 Billede.

Dagen efter.

Fru B.'s Dagligstue, hvor Fru B. sidder og strikker. Tage kommer ind forceret munter, men studser og bliver alvorlig, da han ser Svigermoderens ~~dybe~~ dybe Alvor. Han spørger: Hvad er der i Vejen hvor er Aase. Og Fru B. gaar hen og aabner Døren ind til Datterens Værelse og kalder paa Aase. Aase kommer ind, i Haanden har hun sin lille Taske. Moderen gaar ind i Spisestuen og lader de unge være alene. Tage vil gribe Aases Haand, men hun farer tilbage fra ham, hun spørger: Ved du, hvad du har gjort mig. Han spørger forundret, men anende en Ulykke, hvad mener du dog. Langsomt lukker Aase sin Taske op og tager Boen frem, hun lægger den paa en Stol og peger paa den. Jeg kom til dig i Nat, men der var en anden Kvinde hos dig, giv hende hendes Boa igen. Tage gaar hen mod hende og falder paa Knæ for hende. Aase, hør mig. Men Aase ser koldt paa ham. Slyngel, gaa. Hun peger paa Døren. Tage vakler ud af Døren. Da han er ude, falder Aase hulkende sammen paa en

Stol, da Tage smækker Døren i efter sig, kommer Moderen stilfærdig ind fra Spisestuen, hun tages Aases Hoved i sine Hænder ser hende ind i de taarevadede Øjne og kysser hende sødt og varsomt.

17 Billede.

Et halvt Aar senere.

Scens fra Langelinie. En Del Mennesker promenerer op og ned. Blandt de spadserende kommer fra den ene Side Tage med en Dokumentmappe under Armen, han gaar hurtigt, hans Skikkelse er noget hævet af Sorg, imod ham kommer bl. a. Aase og Otto Beckert Arm i Arm, da Aase opdager Tage, giver hun sig til at tale forceret livligt til sin Ledsager og ser ham forceret straalende op i Ansigtet. Tage lægger ikke Mærke til dem, før de er omtrent ud for hinanden, da han ser dem Arm i Arm, farer der som et Stik igennemham og han bliver uvilkaarlig staaende et Sekund, saa ser han til den anden Side og gaar forbi dem. O.B. gør en haanende Bevægelse efter ham overfor Aase, men den falder i daarlig Jord, hendes Ansigt er koldt og ligegyldigt, en Smule irriteret, hvorimod O.B. ser meget forelsket ud.

18 Billede.

Tre Maaneder efter.

Tages Dagligstue. Han sidder ved sit Skrivebord bøjet over Arbejdet, hans hele Ydre er modnet af Sorg, Gang paa Gang lader han Arbejdet hvile og stirrer frem for sig. Madam Christensen kommer ind med hans Eftermiddagskaffe, som hun skænker op for ham. Paa Bakken ligger en Avis, som han tager og giver sig til at kigge i. Md. Chr. ud. Man ser, at Tage pludselig farer sammen ved noget, Han har læst. Han stirrer paa Bogstaverne, som vilde han ikke tro sine egne Øjne.

19 Billede.

Politikkens Forside ses. I Rubrikken "Fra Dag til Dag" læses: I Dag vies i Frue Kirke Frk. Aase Beckert, Datter af Etatsraadinde Beckert til Løge Otto Beckert, Middag paa Skydebanen.

20 Billede.

Som 18. Tage sidder med Avisen knugget i Haanden. Han lægger Hovedet ned i sin Arm og brister i Graad. Han tager en lille Flaske

med Gift frem og sidder og stirrer paa den, men saa tager han sig sammen, man ser, at en underlig Tanke pludselig griber han. Han tager et Kort frem og skriver. (Tilføjes senere)

Saa ringer han paa sin Telefon, og mens han elefonerer, ser man samtidig et Billede af en Blomsterbutik, hvor Expeditricen tager imod Tages Besked. Hun taler i Telefonen og vender saa Hovedet fra Telefonen og kaster et mænstrende Blik om sig paa de forskellige Blomster. Hun fæster Blikket paa et stort Glas med Kalaer og vender sig atter mod Telefonen, han kan godt faa de bestilte Blomster. Tage ringer af og ~~XXXX~~ giver sig til at gaa op og ned paa Gulvet, febrilsk og ude af sig selv. I dette Billede bgr de forskellige Blomster være koloreket, specielt Kalaerne være svagt farvede.

21 Billede.

Bryllupsgildet.

Belskabet paa Skydebanen. Det er umiddelbart efter, at Ballet er begyndt. Aase er netop færdig med at danse med sin Agtefælle. Han ser uhyre forelsket paa Aase, men Aase besvarer hans Tilnærmelser med Kølighed og hun ser blaseret paa ham. Lige da, O.B. har bukket for hende og engageret en anden til en Runddans bukker en anden Kavalier for hende, men i det samme kommer hendes Moder og giver hende en Besked, hvorpaa Aase hurtigt fjerner sig.

22 Billede.

Skydebanens Vestibule. I Vestibulen staar et Forretningsbus med en stor Buket i Papir. Budet spørger, om det er Fru Løge Beckert selv, og da hun lidt utaalmelig svarer ja, beder han undskylde, men han skulde overrække hende personlig Buketten. Hun modtager den af Budet, som derpaa gaar. Halvt ligegyldigt tager Aase Papiret af Blomsterne, som er Tages Buket Kalaer, hun synes, de er smukke, men først da hun ser Haandskriften paa Kortet, griber hun af Interesse. I det samme kommer O.B. ud efter hende, han ser Blomsterne og siger: Nej, hvor de er kønne. Hvem er de fra. Hun gemmer hastigt Kortet til Side og giver ham et ligegyldigt svar. Da han byder hende Armen for at føre hende tilbage til Balsalen, beder hun ham gaa alene tilbage, hun skal komme straks. Saa snart han er gaaet, river hun Konvolutten op og læser: Tages Brev.

Aase synker om paa en Stol, hun kæmper et Øjeblik med sig selv, ser saa paa sit Ur, griber noget Overtøj, som hun ifører sig, og skynder sig med Buketten i Haanden ud.

23 Billede.

Det bodes der for - !

Tages Værelse. Tage gaar hvileløs op og ned ad Gulvet. Han tager en Flaske Champagne frem og to Glas og gaar hen og lukker Døren til Entreen op. Saa lytter han ved Entredøren, gaar derfra hen til Vinduet og stirrer ud. Tilbage, ryster paa Hovedet. Galmandsværk, at tro, at hun kommer. Han tager hendes Billede frem fra Skrivebordsskuffen og stirrer bedrøvet paa det, mens han sidder og ser paa Billedet, kommer Aase ind ad den aabentstaaende Dør uden at han ser hende. Hun gaar hen mod ham med et haardt og køligt Udtryk i Ansigtet og rækker Blomsterne ud mod ham. Verago!, der er Deres Blomster, dem ønsker jeg ikke. Han springer op og ser paa hende med et sorgfuldt Blik og strækker Armene ud mod hende. Hun holder sig haard og fjendtlig og afvisende, og han synker om paa en Stol og gemmer hulkende Hovedet i Hænderne. Saa brister alt det kunstlede for hende, og hun lægger Blomsterne fra sig, farer hen og slynger Armene om hans Hals og kysser ham sødt. Han holder hende ud fra sig, ser paa hende med et roligt og lykkeligt Blik, drager hende til sig og tager forsigtigt hendes Myrtekrans og Slør af hende. Hun ser sødt paa ham og hjælper ham, da han ikke rigtig kan komme afsted med det. Han kysser hende lidenskabeligt hun gengælder hans Kys.

24 Billede.

Tage og Aase kommer omslyngende hinanden ind fra Soveværelset, hvis Dør bliver staaende aaben. Hun er fuldt paaklædt. Tage ligesaa, kun har han ikke Slips og Flip paa.

Aase tager sit Slør og Myrtekransen paa, Tage er meget alvorlig. Aase ser paa sit Ur og farer sammen. Er Klokken saa mange, og hun græder og smiler i Lykke paa samme Tid til Tage. Da hun lægger Armen om hans Hals og siger ham Farvel, drager han hende ned paa sit Skød. Aase, du kan ikke gaa fra mig nu, husk til din Mand. Hun dirrer af Graad og gemmer sig ind til ham. Hvad skal jeg gøre. Han tager en Giftflaske frem og viser hende den og spørger: Skal

vi to foretage den store Rejse sammen. Hun kysser ham. Ja, Tage, vi to. Saa helder han noget af Giftflasken i hvert af de to Champagneglas, som staar fremme, tager Proppen af Champagneflasken og skænker i Glassene. Han sætter sig, tager hende paa Skødet og de sætter hver sit Glas til Munden. Hun er rolig og bestemt paa Grund af hans Ro og Fasthed. Han drikker først, og i det samme vil hun til at drikke, men hun farer forfærdet sammen, da han taber Glasset af Haanden og falder dsende tilbage. Hun farer op og sætter Glasset fra sig og griber ham for at støtte ham. Det er, som vender Liver tilbage i ham, han rejser sig halvt og strækker Armene ud mod hende, og hans Øjne lyser endnu engang op imod hendes. Saa falder han om, død. Hun ser forfærdet paa ham, griber sit Tøj og styrter ud.

25 Billede.

Paa Skydebanen, et Kabinet, i Baggrunden aaben Dør ind til faar Balsalen, hvor Gæsterne netop imellem to Danse serveres Forfriskninger. Ind fra Balsalen kommer O.B. Han leder efter Aase, Hans Ansigt har et bekymret Udtryk. Da Fru B. idet samme kommer gaaende ind, lægger han sin Uro for Dagen og siger: Ved Du ikke, hvor Aase er. Men Fru B. ryster paa Hovedet, ogsaa hun er urolig, hun kan ikke forstaa det, men nu skal hun gaa og søge efter Aase, naar han saa vil underholde Gæsterne, MHH for at disse intet skal mærke. Hun gaar. Straks efter kommer Aase ind fra Døren til venstre, Døren fører ud til Vestibulen. Hun ser oprevet og forfærdet ud. O.B. iler hende imøde og griber hende kærligt i Armen. Hvad er der dog i Vejen, og hvor har Du været. Hun foregiver stærk Hovedpine, og siger. Lad dig bare ikke mærke med noget, det gaar nok over. Men skaf mig et Glas Vin. Han iler ind i Balsalen og henter et Glas Vin, hun følger ham med Blikket, men idet han har hentet Vin og gaar tilbage med den til hende, ser hun for sig i et svagt Billede, omtrent ved Siden af O.B. Tage i den Stilling, han havde umiddelbart før sin Død, da han strækker Armene ud efter hende. Hun udstøder et lille Skrig og skal til at segne om, da hun tager sig sammen og stiller sig op mod Væggen. Nogle af Gæsterne som imidlertid er komne til spørger deltagende til hende. Er hun syg, Hun tvinger sig til at smile. Aa, kun Varmen, trør jeg. Hun tørrer sig over Panden. O.B. kommer med Vinen.

som hun begærlig drikker. En Herre kommer ind og klapper op til
 Dans paany. O.B. bukker for Aase og hun tvinger sig til at tage
 hans Arm. Han ser sønstelig paa hende, de begynder at gaa, hun
 lidt roligere, men hun ser da umiddelbart foran sig i Døren ind
 til Balsalen Tage. Forfærdet strækker hun Armene frem for sig som
 for at dække sig mod Synet, og atter spørger O.B. men hvad er der
 dog, Aase? Aa, lidt Hovedpine, slaar hun det hen, men lad mig
 sidde her i et Øjeblik, og gaa ind og dans, jeg skal straks komme.
 Han siger nej, Han vil ikke gaa fra hende, men går dog efter for
 hendes indtrængende Bønner. Hun sidder paa en Stol og ryster
 forfærdet og fortvivlet paa Hovedet. Hun rejser sig, haar søn-
 derknust og med ludende Hæng over Gulvet, og ud af Døren til Ve-
 stibulen. I det samme kommer O.B. tilbage fra Balsalen for at se
 til hende, han ser hende gaa ud af Døren og gaar efter hende.

26 Billede.

Trappen udenfor Indgangen til Skydebanen, der holder flere Auto-
 mobiler.
 Aase kommer ud i sin Brudedragt, hun kalder paa en Bil og giver
 Chaufføren Besked og skynder sig op i Bilen, som hurtigt kører
 afsted. I det samme kommer O. B. ilsketud af Skydebanens Indgang.
 Han raaber efter Bilen, men kalder, da denne ikke standser, ad
 en anden Bil, han giver Chaufføren Besked om at køre efter den
 forrige Bil, og kører afsted. I det samme viser Etatsraadinden og
 flere af Gæsterne sig i Døren, de tror, at ogsaa Aase er i den
 sidste Bil og kaster en Taffel og Risengryn efter Bilen, idet de
 raaber Hurra efter det formentlig Bortdragende Brudepar.

27 Billede.

Tages Værelse.

Tage ligger død paa Gulvet, det elektriske Lys er tændt. Sceneriet
 er som før. Aase ind fra Entredøren, hun gaar hen til Tage og
 bøjer sig over ham og kysser ham paa Panden. Hun gaar gennem den
 til Sovenværelset aabentstaaende Dør og henter en Hovedpude. Hun
 kommer ind igen med den, kysser den og lægger et Øjeblik sit
 Hoved paa den. Saa bøjer hun sig atter over Tage, løfter hans
 Hoved i Vejret og lægger Hovedpuden ind under det.

Idet hun bøjer sig ned over Tage kommer O.B. ind uden at hun har mærket det. Han bliver staaende som forstenet og iagttager hende. Han opdager Kalabuketten, og ved, at hun altsaa har været der en gang før, forstaar eller gætter sig til, hvad der er passeret. Aase rejser sig op, og griber Champagneglasset og fører det til sine læber, idet samme opdager hun O.B., hun ser paa ham med et Blik fuldt af Dørg og drikker.

Idet samme styrter hun om, og Otto farer frem og støtter hende. da han forstaar, at det er Gift, hun har taget, farer han til Telefonen og telefonerer efter Hjælp. Straks efter løber han tilbage til hende, føler hendes Puls, lytter til hendes Hjerte, og begynder at løsne hendes Klæder.

Han faar saa Øje paa Giftflasken, lugter til den og forstaar, at der intet er at gøre. Mod den Gift kan intet hjælpe. Han lægger varsomt hendes Hoved paa Puden ved Siden af Tage, og tager Kalablomsterne fra Bordet og lægger paa hendes Bryst.

Idet samme kommer 2 Mand fra Falchs XX Redningskorps ind i Stuen Otto gør Korsets Tegn: Hun er død.